

PN-ISO/IEC 16022:2008/AC1

Wprowadza
ISO/IEC 16022:2006/AC1:2008, IDT

Technologia informatyczna

Techniki automatycznej identyfikacji i gromadzenia danych

Wymagania dotyczące symboliki kodów kreskowych Data Matrix

Poprawka do Normy Międzynarodowej ISO/IEC 16022:2006/AC1:2008
Information technology – Automatic identification and data capture techniques
– Data Matrix bar code symbology specification ma status Poprawki
do Polskiej Normy

Przedmowa krajowa

Niniejsza poprawka jest tłumaczeniem angielskiej wersji Poprawki do Normy Międzynarodowej ISO/IEC 16022:2006/AC1:2008.

Została zatwierdzona przez Prezesa PKN dnia 3 października 2017 r.

Komitetem krajowym odpowiedzialnym za tłumaczenie poprawki jest KT nr 162 ds. Logistyki, Kodów Kreskowych i Gospodarki Magazynowej.

W sprawach merytorycznych dotyczących treści normy można zwracać się do właściwego Komitetu Technicznego lub właściwej Rady Sektorowej PKN, kontakt: www.pkn.pl.

Treść poprawki

Stronica 114, M.1.2

Zastąpić wyliczenia od b) do e) poniższymi pozycjami i zmienić kolejną pozycję wyliczenia z f) na e):

- b) Dla każdego poziomu oceny modulacji zastosować technikę nakładki oceny parametru opisaną w ISO/IEC 15415:
 - 1) Dla każdego boku L (L1 i L2 na Rysunku M.1) i każdego obszaru cichej strefy (QZL1 i QZL2, przylegających, odpowiednio, do L1 i L2 na Rysunku M.1) przyjąć, że wszystkie moduły nieosiągające tej lub wyższej oceny są błędnymi modułami, i wyprowadzić hipotetyczną ocenę uszkodzenia na podstawie progów ocen pokazanych w Tablicy M.1. Przyjąć niższą z oceny modulacji i hipotetycznej oceny uszkodzenia.
 - 2) Ocena dla każdego segmentu powinna być najwyższą uzyskaną oceną dla wszystkich poziomów oceny modulacji.
- c) Dodatkowo zarówno dla kwadratowych, jak i prostokątnych symboli z więcej niż jednym obszarem danych powtórzyć powyższe kroki a) i b), w których L1 i L2 zaczynają się od modułu w cichej strefie i kończą się na module w obszarze ścieżki synchronizującej tego samego obszaru danych, a QZL1 i QZL2 składają się z cichej strefy przyległej do tych segmentów L1 i L2, jak określono na Rysunku M.1. Innymi słowy, traktować niższy lewy obszar danych tak, jakby był on symbolem z pojedynczym obszarem danych. Jeżeli ta ocena jest niższa od oceny uzyskanej z L1, L2, QZL1 i QZL2 w krokach a) i b), to wtedy zastąpić ocenę uzyskaną w krokach a) i b) tą oceną.
- d) Dodatkowo dla segmentów L1 i L2 sprawdzić, czy wszystkie luki są oddzielone przez co najmniej cztery poprawne moduły oraz czy luki nie są szersze niż trzy moduły; jeżeli wynik tego testu jest negatywny, to ocena uzyskana z powyższych kroków powinna być zmniejszona do 0 przy tym poziomie oceny modulacji.

Stronica 115, M.1.3

Zastąpić pierwszy akapit poniższymi akapitami:

W niniejszej sekcji określono pomiar uszkodzenia wewnętrznych wzorów uporządkowania (kiedy są obecne), a także zewnętrznych ścieżek synchronizujących i powiązanych z nimi obszarów cichych stref. Testy te są stosowane oddzielnie do każdego segmentu wewnętrznych wzorów uporządkowania, ścieżek synchronizujących i powiązanych obszarów cichych stref, które ograniczają obszar danych lub poszczególne obszary danych większych symboli. Każdy segment składa się z fragmentu ścieżki synchronizującej i fragmentu stałego obszaru (który jest częścią albo cichej strefy, albo wewnętrznej kreski uporządkowania).

Fragment ścieżki synchronizującej zaczyna się od ciemnego modułu na boku L lub na prostopadłej do niej wewnętrznej kresce uporządkowania i ciągnie się do jasnego modułu poprzedzającego albo cichą strefę, albo następną wewnętrzną kreskę uporządkowania.

Fragment stałego obszaru z kreską uporządkowania nieprzylegającą do cichej strefy zaczyna się od modułu przylegającego do pierwszego modułu powiązanego z nim fragmentu ścieżki synchronizującej i ciągnie się o jeden moduł poza ostatni moduł powiązanego z nim fragmentu ścieżki synchronizującej. Rysunek M.4 (a) ilustruje struktury takich segmentów. Stałe segmenty, które odpowiadają fragmentom zewnętrznej cichej strefy, są określane w taki sam sposób, jak pokazano na Rysunku M.2.

Fragment stałego obszaru z kreską uporządkowania przylegającą do cichej strefy zaczyna się od modułu przylegającego do pierwszego modułu powiązanego z nim fragmentu ścieżki synchronizującej i ciągnie się do modułu przylegającego do ostatniego modułu powiązanego z nim fragmentu ścieżki synchronizującej. Rysunek M.4 (b) ilustruje struktury tych segmentów.

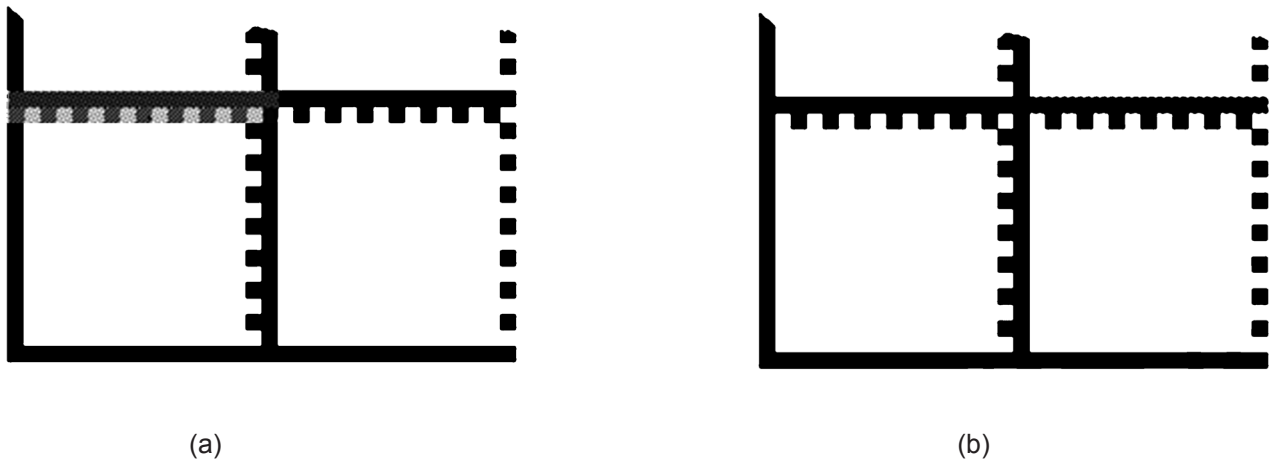
Stronica 115, M.1.3, Rysunek M.2

Wstawić poniższą uwagę bezpośrednio nad tytułem rysunku:

UWAGA Rysunek M.2 przedstawia wewnętrzny segment wzoru uporządkowania, który kończy się na innym segmencie wzoru uporządkowania tego samego koloru.

Stronica 118, Rysunek M.4

Zastąpić Rysunek M.4 poniższym rysunkiem:

Rysunek M.4 – Wewnętrzny segment wzoru uporządkowania, który kończy się na zewnętrznej cichej strefie

Stronice 118-119, od PRZYKŁADU po Rysunku M.5 do Tablicy M.5 włącznie

Zastąpić poniższym:

Rysunek M.6 – Przykład pokazujący 37 modułów ocenianych dla boku L symbolu o 36×36 modułów

PRZYKŁAD Rysunek M.6 pokazuje przykład oparty na ocenianiu segmentu L1 symbolu 36×36 , z $SC = 89\%$ i $GT = 51\%$. Wartości odbicia i modulacji, ocena modulacji są pokazane w Tablicy M.4 dla modułu od 0 do 36 w segmencie. Przedłużony moduł na cichej strefie przylegającej do narożnika L jest wskazany jako moduł 0.

Tablica M.4 – Przykład oceniania modulacji 36-modułowego segmentu

Moduł	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Odbicie (%)	84	15	13	13	13	9	11	84	11	10
MOD	74	80	86	86	86	94	90	(74)	90	92
Ocena MOD	4	4	4	4	4	4	4	0	4	4
Moduł		10	11	12	13	14	15	16	17	18
Odbicie (%)		9	11	70	13	12	15	11	11	11
MOD		94	90	(42)	86	88	80	90	90	90
Ocena MOD		4	4	0	4	4	4	4	4	4
Moduł		19	20	21	22	23	24	25	26	27
Odbicie (%)		27	11	14	10	12	50	12	11	14
MOD		54	90	83	92	88	2	88	90	83
Ocena MOD		4	4	4	4	4	0	4	4	4
Moduł		28	29	30	31	32	33	34	35	36
Odbicie (%)		13	12	37	13	12	13	11	13	12
MOD		86	88	31	86	88	86	90	86	88
Ocena MOD		4	4	2	4	4	4	4	4	4

UWAGA Moduły 0, 7 i 12 są wyraźnie jasne; moduł 24 i w mniejszym stopniu moduł 30 charakteryzują się niską modulacją.

Na podstawie tych wartości ocenianie segmentu odbywałoby się tak, jak pokazano w Tablicy M.5.

Tablica M.5 – Przykład oceniania segmentu

Poziom oceny MOD	Liczba modułów	Łączna liczba modułów	Reszta „uszkodzonych” modułów	Uszkodzone moduły %	Hipotetyczna ocena uszkodzenia	Niższa z ocen
4	33	33	4	10,8	2	2
3	0	33	4	10,8	2	2
2	1	34	3	8,1	3	2
1	0	34	3	8,1	3	1
0	3	37	0	0	4	0
Końcowa ocena dla segmentu – najwyższa z ostatniej kolumny						2